

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

БОРЦІ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ВМОВЛЯЮТЬ ВЛАДУ НЕТІШИНА ДО СПІВПРАЦІ

Місто Нетішин часточка України — країни, яка сьогодні визнається такою, що в ній процвітає чиновне свавілля і безправ'я малозахисних, бюрократія та корупція, тіньова економіка, вузько корисливий, монополістичний, корпоративний та обивательський світогляд. Найголовнішою проблемою є неефективність контролю державних органів державними органами. Діє нерозривний, за таких умов, ланцюг взаємо поруки. Розірвати цей ланцюг можна щирим контролем діяльності влади. Це можна зробити або святими людьми, яких на жаль не вистає, або ж зацікавленими членами громадських організацій. Зацікавленими у чесному контролі є ті з ким обійшлися не чесно. Таких багато, але вони не всі організовані і не всі знають як контролювати владу. Того й в Нетішині, замість прагнення планомірного розвитку загального добробуту та благополуччя, процвітає свавілля чиновника. Мешканцями Нетішина, держслужбовці сприймаються не стражами благополуччя населення і міста, а (принаймні не рідко) „шкрудерами”.

У той же час Україна стала на шлях демократизації суспільства, впровадження якої, в т. ч. і в місті Нетішин, робить її суспільство — справедливим.

Так склалося, що громадська організація (ГО) ЗБЗС, територія діяльності якої Хмельницька та Рівненська області, та її газета „Вісник малозахисних”(ВМ) — за статутом загальнодержавна, мають юридичний центральний офіс в місті Нетішин, а тому діють в місті Нетішин більше. Здійснюють громадсь-

ко-політичний, юридичний позасудовий та судовий захист фізичних і юридичних осіб, безпідставно принижених, скривджених, утискуваних, переслідуваних, покараних, тих з ким повелися не по-людськи, та малозахисних і немічних. Для цього: надали тисячі безплатних та пільгових послуг позасудового і судового захисту від усякої несправедливості, добиваючись верховенства права і правосуддя; виявляємо, досліджуємо і висвітлюємо глибинні причини несправедливості; напрацьовуємо, виносимо на обговорення і висвітлюємо шляхи вирішення проблем несправедливості; любіємо в громадських колах регіону, держави, Європи і світу інтереси демократичного справедливого суспільства. Нами проведено 15 дискусій на вирішення актуальних проблем міста Нетішин щодо: встановлення лічильників води в квартирах мешканців, ремонту дахів житлових будинків, порядку призову в армію тощо; проведені громадські слухання щодо беззаконня, двічі прокурора міста і один раз голови суду; відновлено в правах сотні громадян, десятки юридичних осіб. Тут, в місті Нетішині, ми проводили мітинги „Захист інвалідів”, „Україна без Кучми”, допомагали відстоювати справедливість багатьом колективам підприємців, про що свідчать статті в газетах ВМ: № 10(43) 2005 р. „Меморандум — до підприємців передом, чи задом”, №4(37) „Бізнес — захисник суспільних інтересів”, №13(69) „Диктатура по нетішинськи”, №10(66) „Міському голові перешкоджають у правильному прийнятті рішень” №4(60) „Відкритий

лист міському голові міста Нетішин” ГО: №10(4) „Оживає громадська діяльність підприємців”, №2(33) 2004р. „Нетішинські підприємці проти економічного геноциду України”, №28 2002 р. „Страйкують підприємці”, і інші.

Назви статей і тисячі тих, хто звернувся за захистом до ГО ЗБЗС і до газет свідчить про велику кількість малозахисних, які потребують захисту. Мер міста Нетішин Смишляев Олександр Євгенович заявив про тісну співпрацю з громадськими організаціями. Тож, ГО ЗБЗС розробила проект (за порадою голови міста) співпраці, в якому вперше передбачена така діяльність спільно у співпраці з владою. Ефективність (обґрунтованість шляхів і засобів) розв'язання проектом проблеми гарантується запроєктованою:

- безкомпромисністю контролю вирішення проблеми (тому, що здійснюють контроль в т.ч. підготовки, прийняття та виконання рішень влади самі потерпілі від неї, організовані в громадську організацію борців за справедливість), зокрема участю в роботі Громадської ради при виконкомі та у відповідних щодо вирішуваної проблеми комітетах виконкому;

- гласністю та прозорістю, тобто: — правдивим виявленням і вивченням проблеми колегіальним громадським органом, члени якого завжди є очевидцями або її учасниками подій, спільно з представниками влади, відповідальними за вирішення;

— громадським гласним представництвом, інтересів потерпілих

Продовження на сторінці 4

ДОПОМОЖИ СОБІ!

Ця газета допомагає Вам — відкриває очі на все, що творять з Україною і українцями різного рангу чиновники. Захищає інтереси принижених, знедолених, обманутих і утискуваних. Ми друкуємо: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів, що зробити для того, щоб Вас не обманули, при оплаті житлово-комунальних послуг, як не давати хабарі. Пишемо про те, як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин. Як добром перемогти зло, викриваючи його. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо

Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в цій газеті) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ. Газета внесена до **Каталогу загальнодержавних видань** (на сторінці 19), виходить двічі на місяць. Передплатний індекс — **08697**, ціна одного примірника **50 (54 по Укр.) коп.**

Ціна (кінцева) на кв. по Хм. обл. - **Згрн. 24 коп.**; по Україні - **3 грн. 40 коп.** Відповідно: на місяць: **1 грн і 1грн. 8 коп.**

Передплату на „Вісник малозахисних” зобов'язані приймати всі відділення поштового зв'язку та листоноші. Про кожен випадок відмови

у передплаті і про будь-які проблеми (деяка влада нам ще перешкоджає) просимо повідомляти редакцію (адреси і телефони — в кінці газети).

Дорогі друзі! Ви розумієте, що цій газеті від влади підтримки ще нема.

Передплатою Ви ЗРОБИТЕ потужний внесок у нашу спільну боротьбу за справедливість та правосуддя в Україні, за життя в правді — своє, дітей та онуків.

Можливі іноді затримки й з нашої вини, бо не завжди вчасно знаходимо гроші на друк, але зривів випуску ще не було і надалі, дасть Бог, будемо жити!

ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТУ „ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ”

ЧОМУ ЗРІЄ КАТАСТРОФА НА АЕС

На початку 2005р. Президентом НАЕК став Юрій Недашківський – вдруге. Директора відокремленого підрозділу „Авто комплект” замінив на свого – Ольгу Кравець, щоб рух фінансів по основних напрямках був у своїх руках. Ця структура була створена його попередником щоб тримати основні фінансові компанії галузі, якими до цього розпорядниками були директори АЕС. Організаціям на сторону фінанси компанії йдуть по двох основних напрямках – оплати за ядерне паливо та оплати за обладнання. До сьогодні усі, хто смокче крупні державні компанії, думає над тим, щоб мати тих, хто жере державні кошти і перекачує їх своїм господарям з компанії через приручені чи наблизені до них приватні фірми.

Над цим думав попередник Недашківського. Не кращий у цім і Юрій Недашківський, тож привів до корита свої фірми, але став діяти новими невідомими методологіями.

До паливних контрактів ядерного палива та вивезення відпрацьованого палива пан Недашківський не поліз. Мабуть йому туди руки „відрізані”, - хтось є крутіший, біля того корита.

Кільце, біля корита з фірм постачальників основної частини обладнання для „Енергоатому” – досить щільне і змінити його не просто, через те, що обладнання АЕС ніякій іншій галузі не потрібне. Тож виробник береться за нього, лише тоді, коли має гарантії, що у нього куплять. Ціни ж, робляться „вигідними” усім, хто біля корита. Не зміг Недашківський обійти ще принципу приречення фірм, розробленого другою особою компанії минулого керівництва Ю.Л. Коврижкіна. Кажуть, що кожна з фірм, яка відмовлялася бути підрочною і платити 20% вартості його послуг, змушена була продавати обладнання підконтрольній Коврижкіну фірмі. Отже, досвід господарювання Ю. Недашківського на ХАЕС і в „Енергоатом” дозволяв йому залишити усе (це не дуже прикриті злочинство) як є, щоб у випадку непередбачених ситуацій звалити все на попередника. У той же час, з непокірними, система минулих гріхів дозволяла розібратися – з часом.

Виховані атомниками фірми швидко зрозуміли, що по чім – переглянули старі ціни, аж...не більш як на 5%. Все ж цього було досить, щоб заявити про успіхи нової команди по зниженню цін. Під шум фанфар про успіх гроші ще веселіше попливли від „Енергоатому” до старих контрактів: „Імпульс”, „Радій”, „Вестрон”, з-д ім. Шевченка, „Селком” і деяких інших.

Але кажуть це Ноу-хау змінило потік наварів з донецького напрямку в „чисті руки” Недашківського – Коврижкіна. Щоб усе виглядало законно піклувався старий голова тендерного комітету Данко Білей. Як його долучено до нових завдань? Невідомо. Проте очевидно, що в команду Недашківського він вписався. Компанія цю кампанію не зупиняє, ні перед ким, ні перед ким. З ким не вдається домо-

витися, - нехтують. Не заключають контрактів. Мовляв живуча атомна витримає рік-два, авось не бабахне. Тим паче, що держкомітет ядерного регулювання, (ДКЯР) кажуть, знекровлений щодо кадрів надто, новою владою, так, що й не виконує свої наглядові функції. Дійшло до того, що в плани Громадської ради при ДКЯР включають піклуватися про психологічне сприйняття громадськістю атомних електростанцій. Не безпекою, а безпекою фактично піклується ДКЯР, замовчуючи основні причини безладу на АЕС. І на самих АЕС працюють цілі підрозділи над тим, як заспокоїти навколишнє населення. Містами супутниками АЕС взагалі зараз управляють колишні генеральні директори АЕС, в планах яких: „нарощування потужностей” АЕС, а не боротьба з її безпекою. Бо тим часом в НАЕК борються – б’ються за надприбутки для вибраних.

Консорціум „Сплас-альфа” створили в 2004 році наблизені Тулуба: завод „ЗБВ і К” з Макіївки і деякі київські бізнесмени наблизені до пожежного оточення. Напрацювали вони, як на мене, то теж не скрізь необхідну, але нову тему по надприбутках: із зміни автоматичної пожежної сигналізації (АПС) на усіх енергоблоках АЕС. Без Росії у цій змові не обійшлося (бо ніби і підстава є – Україна немає свого), взяли російське обладнання і виграли з ним весною 2004р. тендер з його постачання на усі блоки. Це от так, якби на Вашій кухні в Нетішині, наприклад, стоїть електро чи газова плита, а дядько в Києві домовився з братом у Хмельницькому, щоб від старшого брата в Москві купити (за державні звичайно, тому про величину суми мова не йдеться) нову плиту. Ви кажете, наприклад, таж у мене ще ця нова, хороша, що тих плит он повно на базарі, москвичі їх самі привозять, пропонують дешевше, для чого ці круги городами нарізати через дядьків, братів? А, от це, вже інша справа.

Як би там не було, то було би у тулубців усе „нормально” (до Недашківського), але об’єми контрактів заміни АПС перерахував Юрій Коврижкін й не втримався – не встояв очевидно, перед спокусою суми очікуваного навару. Тож, враховуючи грандіозність очікуваних „доходів” вирішив це гендлювання передоручити своїм близьким, кажуть перевірено з підприємства ЗАТ „Радій” м. Кіровоград. Це підприємство давно постачає АЕС електрообладнання, але про АПС знали мабуть лише те, що бачили, як інші зробили. Проте, Каврижкін зібрав технічну раду, заручився відповідним тендером, і доручив „Радію” вже до кінця 2004 року запустити необхідне обладнання у виробництво – я б сказав: в гендлярне коло.

Тим часом, живий ще Консорціум „Сплас-альфа”, заключив перший контракт на ХАЕС – 2 і РАЕС – 4. Поки Тулуб був при владі, перепон гендлярства у цьому вигляді не було. Не-

дашківському, як став президентом НАЕК, цей Консорціум не сподобався, чи вони з ним не домовилися, може Недашківській Ю. згадав минулі „теплі” стосунки ще як, був генеральним директором ХАЕС, з ЗАТ „Радій” (бо ж там він дав півкуку у „великі контракти” „Радію”. Швидко, що саме умови контракту запропоновані Коврижкіним спокусили Юрія Недашківського і вже 31 квітня він пише лист за №3053/26 на адресу тодішнього міністра МНС з проханням погодити відстрочку виконання робіт по реконструкції АПС до пори, коли „Радій” спроможеться налагодити виробництво необхідного обладнання.

При цьому, запевняє Недашківській, що ціни будуть нижчі і „Радій” переможе в тендері пуску блоків на ХАЕС, РАЕС, безпека яких нагально вимагала автоматичного пожежегасіння. Уявіть собі, що в якісь країні запустили агрегат без належної безпеки. А тут, не будь-який, але спроможний знищити країну і людство взагалі. Я не кажу про економічні господарські злочини, я кажу про злочин штучної небезпеки. Добре – що, поки що, пронесло. Правильніше сказати – Бог милує, але скільки ж можна ним спокуситися?

Держдепартамент пожебезпекі МНС, під наглядом якого відбувається розробка і постачання на виробництво технологічних новинок, чудово знає, що в „Радію” нема і не відомо коли буде того що треба для законного виробництва АПС, адже „Радій” ніколи цього чи подібного не робив. Похвально, що хоч для гендлювання, все ж робиться щось, щоб Україна мала своє виробництво, але ж не такою ціною. Не ховати цинізм патріотизмом, Недашківського вистачило, але у відповідь на очікувану (бо ж нема ще продукції) відмову МНС у відстрочці вводу АПС, Недашківській все ж наполягає Проштовхуючи „Радій”. В новому листі на адресу МНС за №5227/26 від 30.05.05р. він вже обіцяє:

- „Радій” у вересні – жовтні 2005р. вже буде випускати необхідне обладнання;

- ще не існуюче обладнання „Радія” вже відповідає кращим світовим зразком;

- ціни „Радія” будуть низькі;

- після перемоги в тендері „Радій” зачне роботу по модернізації АПС.

Чим не реклама? Тога, чого ще не було! МНС можна вговорити затулити очі на небезпеку, наприклад, навіть, як на відсутність АПС на АЕС, але добитися, щоб вони ще й дали офіційний дозвіл на експлуатацію пожежо небезпечних АЕС? – Такого, дасть Бог, не буде. Тож вони відповідають: хочте міняйте постачальника, але протипожежний захід виконуйте. Ю. Недашківській знову пише лист №7496/03 від 28.07.05р., де знову переконує МНС у завершенні „Радієм” розробки системи, яка дозволить провести тендер по вибору постачальника. Здавалося б: дорослі люди, а пускають дим в очі листуванням, в якому – один про індики, другий – про кури дикі. Якже

Продовження на сторінці 3

ЧОМУ ЗРІЄ КАТАСТРОФА НА АЕС

можна домовитися про безпеку (АПС) для АЕС, коли Недашківському (НАЕКу) треба мати просто свого гендляра, необхідного постачальника навару?

Дивує беззубість МНС, адже Хлібо-завод в Славуті на Хмельниччині в угоду Гладуняку без такої небезпеки зупиняли куди оперативніше. Звичайно, можна прикритися криком Недашківського до всіх інстанцій про те, що зупинка енергоблоку несе збитки державі, але ж небезпека АЕС несе збитків більше! Чи цієї арифметики в МНС не вивчають? Чи в держпожеж-департаменті не за це отримують кошти?

Після того, як МНС не дозволило пуск блоку №3 ПУ АЕС на виході з ремонту, в листі до МНС №7851/03 від 08.08.2005р. Недашківській викручується посилаючись на НП 306.2.106 – 2005 „Вимоги до проведення модифікацій устаткування та порядку оцінки їх безпеки” не дозволяють проводити протипожежний захід відразу на декількох блоках, а вимагають відпрацювання застосованої техніки у „пілотних проектах”, і тільки після з’явиться можливість поширення такої техніки на інші блоки. Отакої! А де ж Ви раніше були панове? Плануєте „усе зразу і побільше”, для одних, а з „угідними” — то й безпеки не треба?

Юрій Коврижкін літом 2005р. (без обов’язкових в таких випадках кваліфікаційних випробувань!) погодив технічні Умови для ЗАТ „Радій” на систему АПС. Радій „Радій” в вересні 2005р. проводить фіктивні міжвідомчі випробування без участі представників МНС. І це не просто так, бо випробування з усіх належних у таких випадках випробувань системи провели реально....лише перевірку комплектно-сті!

Представники „Енергоатому” підписують ці усі „складні” липові випробування. А куди дінешся? Або заяву про звільнення, або підписуй.

Нарешті, в кінці 2005р. Данко Білей (голова тендерного комітету) складає тендерну документацію на постачання АПС та газового пожежегасіння на

Енергоблок ЗАЕС – 1, 2, 6 і ПУ АЕС – 3, а Недашківський проводить тендер на заміну обладнання одразу на цих 4-х енергоблоках! Тендер відбувся впродовж одного дня, хоч зазвичай, проходить й на менш значну закупівлю 3-4 тижні. І хоч ЗАТ „Радій” не виконав 3 з 4-х обов’язкових (кваліфікаційних) умов: частина технічних. Умов не погоджена з Держдепартаментом пожежбезпеки МНС і навіть сам „Енергоатом” не погодив, бо обладнання „Радію” немає сертифікатів, - тендер виграв саме він! „Радій” немає пожежної ліцензії на монтаж протипожежного обладнання, яке потребує обов’язкової сертифікації! Контракт терміново підписаний. Чому? Заяв на обладнання нема, проектування не проведено, обладнання не сертифіковане, проекти не пройшли обов’язкової експертизи, — можна це назвати боротьбою за безпеку АЕС? Перед катастрофою Чорнобиля науковці запевняли нас у безпеці АЕС, проте сталося те, обрй біді чого ще довго не буде видно, бо біда, навпаки, набирає що рік все більш страшних наслідків. Якщо в Нетішині (за 30 000 мешканців) вчорнік помирало за тиждень (тих, що ще могли би довго жити) — один, то цього року — два, три! Зрозуміло, що всі, хто причетний до АЕС повинні дотримуватися безпеки більше ніж ті, хто працюють на нафтопереробних підприємствах, бо від аварії на них, куди менше буде біді. Чому ж НАЕК керують люди, які цього не розуміють? А ще гірше — чому „Енергоатомом” керують ті, хто не хочуть піклуватися найперше про безпеку АЕС? Чого нам чекати? Як можна говорити про будівництво нових блоків, коли на діючих такий безлад? Самі працівники „Енергоатому” пишуть про розвал керівництвом „Енергоатому” безпеки АЕС, навіть тієї, яка була. Тож зрозуміло, що так як Чорнобиль виправдав свою назву катастрофою, так і зріє виправдання назви міста Нетішин — супутника ХАЕС, а більше для погибелі людства, певне, що й не треба буде. Усвятим Писанні йдеться про місто Не-

вію, яке теж чекала катастрофа, та після того як керівництво міста визнано, повірило у її можливість і стало проситися, то Бог пожалів зла. Так і нам можна допроситися, але спочатку треба визнати, що то біда, що вона гряде невинно, через наглість і безбожність індивідумів. Після ж, покарати їх належно за скоєну безбожність, знищити весь безлад ними скоєний. То може й Бог змилується і нас пожаліє.

**За матеріалами „Версії.com”
Григорій Цвях**

Від редакції. Що ми бачимо з цього всього! Це те, що безпека наша у дуже великій ядерній і радіаційній небезпеці.

Найвище керівництво, в чиїх руках ядерні блоки, за рахунок безпеки задовольняє корисливі власні інтереси. Очевидно, що контролюючих і наглядових органів галузевих, ніби нема — не пікнуть (під загрозою звільнення) проти керівництва НАЕК, яке наживається на смертях і болячках українців.

Контролюючі і наглядові державні органи теж беззубі, та податливі на гендлярство винищенням України.

Громадська рада при ДКЯР — фікція, а точніше — ширма, що має завдання надати вирішальному проблем безпеки демократичного вигляду, та приховувати атомного вампіра. Який вже вихлептав імунну систему українців так, що навіть збільшення народжуваності вдвоє (завдяки 8000 грн — які отримують по народженню дитини, стали родити й ті, хто не міг вродити) не встигає за швидким вимиранням життєздатного населення. Тому звертаємо увагу Світової, в першу чергу Європейської, громадської спільноти, що „Нетішин”, як і Чорнобиль буде невтішим не лише у Нетішині, а й далеко за його межами.

Давайте розберемося у ситуації але без брехунів. Знайдімо спосіб відсторонити від ядерної енергетики злочинців, і не мріймо про її будівництво, до гарантії повної безпеки, адже це не та галузь з якою можна жартувати.

РЕСПЕКТИВА ЗМІ ПІСЛЯ РЕФОРМИ — БАГАТО РОБОТИ

Нещодавно завершився всеукраїнський фестиваль мас — медійників у Бердянську. Зібрання пройшло під егідою Національної спілки журналістів України. Її голова Ігор Лубченко акцентував, що потреба роздержавлення ЗМІ вже не викликає жодних сумнівів, як у журналістів, так і в керівників виконавчих та представницьких органів влади. Журналісти ж, як з’ясувалося, не завжди солідарні в своїх оцінках респективи (і головне — наслідків!) реформування ЗМІ. Так в Польщі кілька німецьких корпорацій скупили більшість газет, і тепер шпальти газет перевантажені насиллям і порно. Але, безперечно, переваги приватних ЗМІ — вони незалежні від керівника міста чи регіону і можуть спокійно подавати правдиву інформацію про останніх.

Проблема самоокупності ЗМІ після реформування, ясна річ, загостриться.

На півдні і сході це стосуватиметься передовсім видань, що виходять державною мовою. Для таких видань планується виділення державою відповідних грантів (безповоротних допомог). Допоможе редакціям і передача їм приміщень — якщо не у повну власність, то на умовах оренди за символічну плату і з правом віддавати вільні помешкання у суборенду. Таке, до речі навіть у нас, вже практикується і не суперечить діючому закону.

У США держава бере на себе розходи за доставку періодики. Аби влада не тиснула на редакторів газет, тимчасове фінансування слід допускати лише з бюджету вищого рівня.

Отже реформуванню ЗМІ, на чому наполягає і Рада Європи, бути як і новому статусу журналістів „зі стажем”, вони йтимуть на пенсію, як держслужбовці.

Приємно відзначити, що на сьо-

годнішній день суспільство висловлює праці журналістів більшу довіру, ніж багатьом державним інститутам. Безсумнівно те, що свобода слова великою мірою прийшла в Україну, — наслідок помаранчевої революції, яка дала вивільнення суспільній думці. За результатами опитувань проведених у травні Центром ім. Разумкова, українським ЗМІ довіряють повністю та частково аж 63, 5 відсотка респондентів. Для порівняння: Верховній Раді довіряють лише 5, 2 відсотка. Гадаю, що сьогодні цей рейтинг ВРУ не піднявся. То ж у незалежних журналістах збільшується потреба. Багато їм треба щиро трудитися, щоб ціна Правди зростала, щоб Україна усіма атрибутами влади рухалася в напрямку становлення країни де Правда не предмет торгівлі, а свята.

Клим Крикливий

БОРЦІ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ВМОВЛЯЮТЬ ВЛАДУ НЕТІШИНА ДО СПІВПРАЦІ

закінчення, початок на стор.1

від свавілля влади, досвідченою правозахисною громадською організацією, співпрацюючою із українськими, європейськими і євроатлантичними громадськими правозахисними формуваннями;

— проведенням (спільно із представниками виконкому і відповідальними за вирішення проблеми що обговорюватиметься), дискусій з найактуальніших проблем, відбірних за результатами спеціального моніторингу проблеми свавілля чиновників за зверненнями малозахищених в ГО ЗБЗС (за захистом і за консультаціями — згідно журналів звернень);

— громадським слуханням керівників служб відповідальних за вирішення актуальних проблем;

— викривальними публікаціями (про громадський контроль і його результати) в незалежних від влади газетах процесу вирішення проблем і результатів;

— участю представників влади у заходах (дискусіях, громадських слуханнях, а при потребі і безпосередньо в спеціальних міжвідомчих комісіях), від яких залежить вирішення проблеми, під гласним контролем громадськості;

— напрацюванням і внесенням на розгляд влади пропозицій вирішення актуальних проблем.

Фінансову підтримку очікуємо частково за рахунок коштів, які щороку передбачаються у бюджеті міста, добровільних благодійних внесків установ, підприємств та організацій незалежно від форм власності, благодійних пожертв та внесків громадян, а також фінансування з інших джерел не заборонених законодавством. Основна частина роботи виконуватиметься борцями за справедливість благодійно.

За умови фінансової підтримки впродовж другої половини 2006 року, буде зроблено:

1. Проконтролюємо підготовку, прийняття та реалізацію рішень виконкому — не менш як 5-ти;

2. Підготуємо і видамо публікацій про громадський контроль і його результати — не менш 10-ти;

3. Захистимо громадян від свавілля чиновників:

3.1 в позасудовому порядку — не менше 12-ти;

3.2 в судовому порядку не менше 3-х;

4. Захистимо юридичних осіб від свавілля чиновників:

4.1 в позасудовому порядку — не менше 3-х;

4.2 в судовому порядку — не менше 1-го;

5. Проведемо спільно із представниками виконкому і з відповідальними за старі чи виниклі проблеми мешканців міста дискусії на найактуальніші теми, що виявляться моніторингом — не менше 3-х;

6. Здійснимо моніторинг проблеми свавілля чиновників за зверненнями малозахищених і за консультаціями — згідно журналів звернень

7. Надішлемо журналістських запитів в інтересах мало захищених не менше 10;

8. Проведемо громадські слухання керівників служб відповідальних за вирішення актуальних проблем — не менше 3-х;

9. Напрацюємо пропозицій громадськості вирішення актуальних проблем — не менше 3-х.

Цей комплекс вирішує найголовнішу проблему неефективності контро-

лю в межах дії проекту державних органів державними органами (ворон ворону, око не клеє). Розривається ланцюг взаємо поруки. Зменшиться можливість виникнення в місті Нетішин умов сприятливих для корупції, тіньової економіки, бюрократії. Змінюватиметься, свавільний вузько корисливий, монополістичний, корпоративний та обивательський світогляд чиновника на прагнення планомірного розвитку загального добробуту та благополуччя. Змінюватиметься сприймання мешканцями Нетішина державних службовців „шкуродерами”, на сприймання — „стражами благополуччя населення і міста”, захисниками і будівничими справедливості.

Оцей проект борці за справедливість, ось уже більше місяця, запропонували владі міста Нетішин в особі його голови Смишляєву О.Є. та начальнику фінвідділу.

Голова, — щотижня обіцяє вернутися до його розгляду з понеділка, а начальник фінвідділу — щодня, розглянути взавтра.

Треба сказати, що життя борців за справедливість в Нетішині від цих обіцянок повеселішало, бо, за біганиною за обіцями, не вистачає часу на неприємні суди в інтересах обдурених владою.

Борці за справедливість дві треті витрат беруть на себе, та й ця третя частина від влади, чи не в сотні раз менше, ніж суми витрат, які ухвалюються депутатами під головуванням голови Смишляєва О.Є. одногослоно, — щоб викинути на вітер. Так, 25 липня на сесії міської ради прийнято одногослоно рішення виділити сотні тисяч на відновлення протипожежних систем автоматичної сигналізації, і димовидалення. Гарантована гарантія того, що ці системи не будуть працювати полягає в тому, що виробництво цих протипожежних систем, як правило, у руках пожежних. Або, як зараз прийнято висловлюватися: у наближених до них — до тих, хто повинен забезпечити контроль за її готовністю до дії.

Але, якщо ця система буде спроможна діяти, то кому потрібна нова? Її не купуватимуть за сотні тисяч, а „наближений” стане банкрутом. Хто жив у Нетішині до 1985 року, то знає, що тоді ще пожежної частини не було, але був один чесний інспектор і уся в кожному гуртожитку і будинку пожежна автоматика працювала чітко і кожен мешканець від коменданта — так звалися завідувачі гуртожитками, мав купу неприємностей, якщо той щось ненароком зачепив.

Можна було би повірити, що ці сотні тисяч гривень в Нетішині матимуть виняток: системи будуть належно експлуатуватися, але — ким? Більше того — кому вигідно наймати експлуатаційників? Нема таких. ЖКО вигідно отримати кошти, бути замовником на монтаж — гендиректору грішми, щоб осідало більше незароблених, та йому не вигідно після пуску наймати експлуатаційників — фахівців, бо зайва відповідальність і нема що вкрати.

Якби депутати збиралися дбати про роботу систем пожежної безпеки на які вгадили сотні тисяч коштів мешканців Нетішина, то запитали би: скільки ж

коштуватиме експлуатація цих систем? Чи знайдуться такі кошти? Закласти їх треба (передбачити)! Хіба система пожежної безпеки не повинна бути економічною? Пожежні, вимагаючи кидати гроші на вітер не порушують закон? Вони діють в інтересах отих „Наближених”, які користуючись пожежним рекетом забирають у міста сотні тисяч не для безпеки, а для збагачення на прихованім таким чином злодійстві.

Такі махінації в Україні не досліджуються і не переслідуються, але подібними (за приписами державних служб) користуються дедалі більше „наближених” не так вже до пожежних, як до найвищих посадовців. Рядові пожежні інспектори в цих схемах — лише вимагають протипожежний захід, часто не розуміючи, що (хто) за цим стоїть.

„Чомусь” десятками років переписують захід з припису в припис, а після, як вибили кошти і захід виконано чи майже виконано (чомусь завжди дальшою від міста фірмою, ніби надходжень до місцевого бюджету не треба) ті ж пожежні не підписують прийому в експлуатацію, бо нема кому експлуатувати, бо нема чи недостатньо коштів. І після, цей самий захід знову пишеться. Спочатку з проблемами здачі системи в експлуатацію, бо виявилось, що система прорекламована і змонтована нечесно, а після — знову припис відремонтувати, а після — знову замінити. Знову — комусь сотні тисяч збитку, комусь — наживи. А як щось чи хтось згорить — не журяться: спішемо, закопаємо, як буде що.

Так ось чому, пожежним не треба безпеки, а лише видимість піклування про неї. Чому ж влада слухняна? Голова міста знає з часів керівництва ХАЕС паралізуючу силу пожежної служби, йому конфлікт не потрібний. Начальнику ЖКО бути замовником, тобто володіти коштами — приємно. Очевидно, що голова міста і начальник ЖКО співпрацюють тісно, бо як казав Олександр Євгенович нещодавно на зустрічі із журналістами, він переконаний, що правильно залишив начальником ЖКО Мельничука Івана Васильовича. Депутати, — одні не бачать, інші — не хочуть бачити причин відмови від пожежної автоматики. То ж, одногослоно — „За!”

Інша справа проект співпраці з борцями за справедливість. Не секрет, що несправедливості більше, ніж справедливості. Тож, якщо боротися з несправедливістю щиро, зачіпаєш...багатьох. Хто його знає чи цей проект не затягне до боротьби із своїми „наближеними”?

Ось чому так швидко розглядаються і позитивно одні проекти — шкідливі місту, а чому довго розглядаються інші — нагально потрібні місту.

Проте є Бог, гряде демократія, а тому і розумні, і хитрі при владі розуміють, що того, хто стане проти цього руху, чекає забуття, ганьба.

Тож, є надія на Бога, що і наш проект буде розглянутий не на сто тисяч, але позитивно.

**Голова Ради ЗБЗС
Анатолій Войтко**

НЕ ВСІ В ВЕРХОВНІЙ РАДІ РАДІ ЗРАДИ

Всі ми в більшій чи меншій мірі спостерігаємо, що діється в політичній, економічній, релігійній та інших сферах нашої країни. В релігії часто трапляється сліпі поводирі ведуть сліпих і разом в яму впадають, виставляючи на перше місце мертві, сухі обряди, які ніколи не замінять істинного, живого Ісуса — нашого єдиного Спасителя від гріхів і духовної смерті. Коли ж Він живий? Святе Письмо вчить нас, що Бог живий правдою, чиненням права та правосуддям. Тобто, якщо ми чинимо право, правду та правосуддя, то це і є живий Христос. Якщо ми не чинимо цього, то наша віра мертва і Христос у цім не живе. В економіці — крик душі багатьох: що буде завтра, коли вже сьогодні біля смітників бачимо не котів з собаками, а живих людей, які з того, що ми викидаємо, ще щось там собі знаходять, тоді як інші відмивають гроші для накопичення в закордонні банки. В політиці — зрада: ті, що вчора обнімалися і обіцяли підтримувати один одного, сьогодні стають ворогами. І уже не крокують нога в ногу в одному напрямку (як обіцяли українцям), а як лебідь, рак та щука із відомої байки Глібова шарпають Україну в різні боки.

Люди в недорозумінні і розчаруванні, в смуткові і тузі від того сорому, що діється на рідній землі. Як же не розгубити довіру один до одного, коли сьогодні говориться одне, а завтра робиться інше?

Та не всі хочуть жити із спаленою совістю. І тому багато патріотів своєї країни відмовляються жити роздвоєним життям, і пишуть заяви на звільнення з посад у фракціях партії, яка зрадила свій власний народ.

Деякі із них ми друкуємо.

Політраді СПУ

Заява

6 липня 2006 року на засіданні фракції Соціалістичної партії України, на пленарному засіданні сесії Верховної Ради України, головою партії О.О. Морозом та частиною фракції, без перебільшення, відбулась зрада майбутнього України, майбутнього нашої партії.

Своїми діями лідер партії та частина фракції грубо порушили рішення Політради, що призвело до фактичного знищення коаліції демократичних сил у Верховній Раді України V скликання.

Тому, я **Задирко Геннадій Олександрович**, секретар Політичної Ради Соціалістичної партії України, прошу Політраду прийняти мою відставку з цієї посади у зв'язку з неможливістю виконувати свої обов'язки через вищезазначені обставини.

06.07.2006р. Г.Г.Задирко

Політраді СПУ

Заява

6 липня 2006 року фракція СПУ у Верховній Раді України більшістю голосів (19 проти 10) проголосувала рішення, спрямоване на відмову від голосування за кандидатуру від «Нашої України» на посаду Голови Верховної Ради України.

Таке голосування суперечить духу і букві Угоди про створення Коаліції демократичних сил, яка була парафрована мною особисто, як уповноваженим представником СПУ на переговорах, підписана Головою СПУ О.Морозом та всіма 33 народними депутатами від СПУ.

Рішення фракції суперечить чотирьом одноголосно проголосованим рішенням Політради СПУ, які однозначно були виставлені з створення Коаліції демократичних сил.

Обґрунтовуючи свою антипартійну позицію частина народних депутатів — членів фракції СПУ та особисто Голова СПУ прикривали її системою, абсурдних, надуманих, необґрунтованих аргументів. Мета цих аргументів — **приховати справжні наміри частини фракції, які полягають в намаганні створити коаліцію з Партією регіонів.**

Те, що через фракцію реалізується інший варіант Коаліції підтверджує і штучне затягування вирішення абсолютно очевидного рішення на останню хвилину, а також система скоординованих заяв та дій частини депутатів, спрямованих на розвал Коаліції демократичних сил. На позицію М.Рудьковського, Я.Мендуся, О.Баранівського я неодноразово звертав увагу О.Мороза і Політради СПУ.

Я розумію, що від позиції фракції СПУ залежить не тільки доля партії, але і доля України, доля мільйонів людей. Фракція поставила під сумнів європейський вектор розвитку України, подальшу демократизацію суспільного життя, те, на що була спрямована діяльність СПУ протягом останнього часу.

Я член СПУ з дня її заснування. Разом з партією пройшов непростий шлях. Сьогодні для мене очевидно є зрада партії, зрада тих мільйонів громадян України, які нам вірили і за нас голосували.

Особисто моєю трагедією є те, що я вже не можу довіряти О.Морозу, як лідеру СПУ, як людині поряд з якою я ішов 15 років, яку я підтримував у усьому, причому брав на себе найбільш брудну та невдячну роботу.

Разом з тим, я, як Перший секретар Політради СПУ, вичерпав всі політичні можливості впливу на ситуацію і не можу далі прикривати переродження частини верхівки партії, а з морально-етичних мотивів не можу підтримувати сценарій приведення до влади Партії регіонів.

Я, **Вінський Йосип Вікентійович**, подаю у відставку з «осади Першого секретаря Політради СПУ в зв'язку з тим, що Голова СПУ О.Мороз фактично підтримав лінію на розвал Коаліції демократичних сил, організував порушення рішення Політради СПУ на засіданні фракції СПУ у Верховній Раді.

06.07.2006 р. Й. Вінський

Політраді СПУ

Відкритий лист-заява

Я, **Гармаш Галина Федорівна**, подаю заяву про відставку з поста Секретаря Політради СПУ.

Роблю цю заяву не на хвилі емоцій, а досить свідомо, проаналізувавши всі „за” та „проти”, згідно зі своїми моральними устроями та партійними принципами.

Чому я це роблю?

По – перше. Те, що сталося 6 липня 2006 року у Верховній Раді, називати інакше, як зрадою з боку О.Мороза власній партії, виборців, які проголосували за СПУ, партнерів по так і не вродженій Коаліції демократичних сил, не можу.

Чотири рази Політрада СПУ одноголосно приймала рішення про нашу участь у створенні у Верховній Раді Коаліції демократичних сил.

Робочою групою СПУ за дорученням лідера та за його безпосередньої участі були відпрацьовані документи Коаліції, прийняте рішення про вступ до Коаліції, скріплене підписами усіх народних депутатів фракції СПУ.

В цей же час за спиною Політради відомі усім народні депутати паралельно проводять консультації та домовляються з ПРУ та КПУ про новий склад Коаліції, ціною яких є посада голови Верховної Ради України. Можу вгадати, що не тільки це.

Голова фракції О.Мороз зумисне на засіданні фракції затягує прийняття рішення по кандидатурах на посади голови Верховної Ради і Прем'єр-Міністра, вводить в блуд депутатів, кажучи про те, що ці кандидатури офіційно ще не внесені.

При цьому всі знають, бо приймали участь в загальних зборах Коаліції (на яких при 6 голосуючих „проти” Порошенка було прийняте рішення про висунення Ю.Тимошенко та П.Порошенка на відповідні посади.

Запевняю Вас, що я підкорилася б рішенням Політради про Коаліцію з ПРУ чи будь-якому іншому рішенням, якби воно було прийняте (не дивлячись на те, що моя особиста позиція — йти СПУ в опозицію).

Рішення про нову Коаліцію фактично приймає фракція (19 проти 10), реально поставивши себе над партією. Багато народних депутатів мотивували це голосування тим, що вони особистості, „солдатами” партії, виконуючими її рішення ніколи не будуть, ніби це не демократично.

Виступ в ЗМІ окремих народних депутатів нашої фракції з приводу своєї „нелюбові” до Ю.Тимошенко і П.Порошенка та про своє рішення за них не голосувати дезорієнтували нам партійний актив на місцях, негативно вплинули на імідж партії.

По-друге, не секрет, що сьогодні лінію партії, оцінку її структур і кадрів нерідко визначають безпартійне оточення лідера, яке цілодобово його опікує, якому беззаперечно він вірить.

Другі точки зору відмінні від тих „креативщиків” викликають у О.О. роздратування і підозру, що хтось цю точку зору нав'язує або ще краще організовує. Особиста думка — прерогатива тільки вибраних.

Такі моменти прослідковуються на практично всіх засіданнях Централь-

Закінчення на сторінці 6

ДАВАЙТЕ ДОСТИГАТИ Батькам про дітей Й ДОСЯГАТИ СПРАВЖНЬОЇ ЛЮБОВІ

„Син мудрий приймає картання від батька, а насмішник докору не слухає” (Притчівістей Соломонових 3:1).

Наше життя — це безліч довгих і коротких доріг, у кого без зупинок і перепопинку, у кого з ними. Ми, іноді справді, а іноді нам лише здається, що рухаємось вперед, кожний до своєї вибраної цілі, одні намагаючись зробити щось значиме, іншим байдуже, інші шукають як когось ошукати... Чи задумувались ми, які цілі в житті ставлять перед собою наші діти, дивлячись на нас, слухаючи нас, спостерігаючи за нами? Корисно мати ціль, корисно прагнути до результату. Бо якщо людина не відчуває задоволення від самого процесу досягнення цілі — тоді життя проходить скучно і марне, а марнота це гріх.

Багато є хороших цілей на землі, та найвищою із них, для мене особисто, є установити глибоке спілкування з Богом, як з своїм небесним Батьком і навчити цьому своїх дітей, бо результатом цієї цілі — є, не примарне чи швидкоплинне, а по справжньому щасливе життя у вічності.

В наш час нелегко вірно виховати дитину. На сім'ю впливає багато зовнішніх факторів, які розбивають теплі сімейні відношення. Деякі діти живуть в неповних сім'ях, деякі бачать своїх батьків тільки по вечорах та й то біля екранів телевізорів. Одне дослідження показало, що навіть п'ятирічна дитина проводить за телевізором 25 годин на тиждень (розділивши тиждень на сім днів, дехто прийде до висновку, що його дитина сидить в телевізорі значно більше), де вона кожний день бачить десятки вбивств, крадіжок, обманів, насильств і т.д., тоді як спілкування з постійно зайнятим батьком обмежується 25 хвилинами на тиждень, коли він перед сном побажає дитині доброї ночі. Про який же теплий і здоровий сімейний клімат можна говорити?

Неуважність до дітей, відчуженість в

НЕ ВСІ В ВЕРХОВНІЙ РАДІ

закінчення, початок на стор. 5
ного виборчого штабу.

Помилки і прорахунки за результати виборчої кампанії намагаються в СПУ покласти на одну людину І Вінського, хоч керівником виборчої кампанії був сам лідер СПУ.

Зміщення акцентів, подвійні стандарти ввійшли сьогодні в партію „в моду”.

По-третє, певне коло осіб, які дорвалися до влади (і вчасно з неї не вийшли) повірили в те, що вони повинні закріпитися у владі назавжди (незалежно від її змісту).

Переоцінка деяких товаришів, що ввійшли до влади, приводить їх до того, що вони постійно дають оцінки тим, хто не жалюючи сил, часу та нервів (на збиток своїй публічності) займаються партійним будівництвом, весь час знаходяться в епіцентрі постійної критики і постійних переворотів і змін. (Правда по відношенню до мене, треба віддати належне, тактика цих „товаришів” була іншою).

На все це, порівняно з тим, що сталося в Верховній Раді 6 липня цього року, напевне, не так важливе.

А сталася зрада партії, наших виборців. Передбачаю, що всі оцінки ще попереду.

сім'ї, апатія, депресія, наркоманія, приступність і насилля серед молоді і підлітків — ось результат впливу суспільства, яке відкидає дітей маленькими для того, щоб боїться їх, коли вони підروуть.

Будучи батьками, створеними по образу Божому, ми повинні, по мірі можливості, показувати дітям Божий характер. Наше головне завдання показати їм, що вони також створені по подобі Божій, що Бог їх любить, безмірно до рожить ними, бажає, щоб вони прийняли Його життя в себе і спасіння, бо життя по Його заповідях і є спасіння.

Батьки повинні бути друзями для своїх дітей, щоб підготувати їх до повноцінного життя в нездоровому, ворожому, гріховному світі, де є повно бід, переживань і горя. А це значить бути з ними чесними, відвертими, розповідати їм про життя без прикрас, підступного лукавства, лицемірства і фальші, — бути їм зразком для наслідування. Якщо ви хочете, щоб ваша дитина сказала „ні” наркотикам, п'янству, дошлюбному сексу і іншим спускам, що будуть переслідувати її в житті — будьте їй близьким другом і навчіть жити біблейськими (Божими) цінностями. Найперше (з першого дня) навчіть дитину що таке “не можна” (гріх). Після, навчайте тому, що ви хочете бачити в дітях. Пам'ятайте, в кінцевому результаті, в них, ви побачите себе: в тому числі, ваші відношення до Бога, до людей, до життєвих обставин.

Щоб стати добрими друзями і порадиниками для дітей не обов'язково бути в усьому досконалим, але потрібно багато терпіння, щоб завжди спокійно і рівно відноситися до дітей (це дає дитині відчуття впевненості в собі, робить дитину відвертою і створює атмосферу довіри між вами і нею).

Вчора ЗМІ, політологи оцінили це, як блискучу шахову партію, проведену „колективним Медведчуком”, а ще назвали це відродженням „кучмізму”.

ПРУ, КПУ, СПУ — чи це не „вибухонебезпечна суміш”, Олександр Олександрович?! Це шлях самознищення партії, це шлях в нікуди.

А з огляду на те, що купити мене посадами неможливо, хабарі мені ніхто й ніколи не пропонував, знаючи, що не візьму — сьогодні один вихід — звільніть мене з посади Секретаря Політради, можна виключити з партії, і з фракції (тим паче формальний привід є — я не виконала рішення фракції, і за О.Мороза не голосувала) — я від цього не ослабну, не стану апелювати до ЗМІ, партійцям, громадськості. Але й писати заяву про вихід з партії не буду. Головний критерій оцінки моїх вчинків для мене — моя совість і честь, мої батьки.

Припускаю, що моя заява викличе радість окремих „товаришів” по партії, але впевнена, що інших змусить задуматися про перспективу і долю партії.

Ейфорія від „успіху” пройде швид-

Пам'ятайте про потребу ширшої любові, схвалення добрих проступків і увагу до дітей, навчайте їх відповідальності за свої вчинки і тільки тоді проявляйте батьківський авторитет (владу).

Коли ж ми дійсно любимо своїх дітей, то витрачаємо на них, якщо можна так сказати, багато часу. Якщо сьогодні не жаліти часу для дітей — завтра, вони не пожаліють його для нас. Можна завоювати високе положення в суспільстві, накопичити багатств, але загубити любов своїх дітей, або взагалі втратити їх, іноді ще живими. Інколи батьки пізно це розуміють і з сумом говорять: „Коли б ми більше часу проводили з дітьми, коли б ми уважніше вислуховували їх, коли б ми...” Діти — вище любові роботи, турбот і суєти. Коли ми уважні до них, вони розуміють, що потрібні. Коли ж відмовляємося від них нашою зайнятістю і неуважністю, діти ніби чують: „Я люблю тебе, але інші речі мені дорожчі. Не настільки ти і важливий для мене, щоб я жертвував тобі своє хоч примарне але щастя займатися любовою мені справою”.

Справжня любов — не почуття, а вибір, вибір жити для Бога, тобто для людей. більше ніж для себе. Всі, від народження здібні любити, але ми ще повинні навчитися, як любити. Слово Боже учить, що любов довготерпить, милосердствує, не задрить, не величається, не надимається, не поводить нечестно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить, ніколи не перестає” (Коринтянам 13: 4-8). Оце любов, а все інше — від лукавого. То ж давайте досягати й досягати, з Божою допомогою, справжньої любові, а не від лукавого, і до наших дітей і до людей взагалі.

Алла Душнюк

РАДІ ЗРАДІ

ко. Україна проснеться вранці, з король — то голий!

З повагою Г.Гармаш

Іван Висновок

Від редакції. Ми широко раді, що, попри всі прикорми цієї чи не третьої морозовської політичної зради партнерів, знайшлися люди - владні мужі з партії, спроможні відмовитися від користування благами зради - місцем у владі під крилом зрадника Мороза. Було б добре, якби ці люди сформували навколо себе ядро цієї чи нової політичної сили. Вона би мала довіру.

Прикро, що й у цих зверненнях жодного звернення до рядових членів партії не видно. Складається враження, що усе ніби гра на публіку. Але можливо, що це від небажання виносити внутріпартійні деталі з середини партії. Очевидно, що в СПУ є розкол до підходу вибору методів досягнення ідеї. Якщо ця партія врахує, що народ зрадницьку поведінку лідера СПУ і його прибічників вже давно засудив, то у неї є шанс воскреснути. а як ні, то вона себе вже викреслила.

ІНФОРМОВАНА ДОБРОВІЛЬНА ЗГОДА ПАЦІЄНТА

Будь-яке лікування людини означає втручання як у її особисте життя, так і у сферу її здоров'я. У всіх випадках втручання у сферу здоров'я людини медичними працівниками, співробітниками наукових лабораторій, дослідницьких інститутів присутній елемент новизни, ризику, тому необхідно мати обґрунтовану правову базу, яка забезпечуватиме гарантований державою захист прав людини на життя, здоров'я й особисту недоторканність.

Медичне втручання — це застосування методів діагностики, профілактики або лікування, пов'язаних із впливом на організм людини, які допускаються лише у тому випадку, коли не можуть завдати шкоди здоров'ю пацієнта (ст. 42 Основ законодавства України про охорону здоров'я). У тому випадку, коли медичне втручання пов'язане з ризиком для здоров'я пацієнта, воно допускається лише в умовах гострої потреби, коли можлива шкода від застосування методів діагностики, профілактики або лікування є меншою, ніж та, що очікується у разі відмови від втручання, а усунення небезпеки для здоров'я пацієнта іншими методами неможливе. Основи законодавства України про охорону здоров'я (далі — Основи) закріплюють умови допустимості застосування ризикованих методів медичного втручання, що повинні, зокрема: а) відповідати сучасним науково обґрунтованим вимогам; б) спрямовуватись на відвернення реальної загрози життю та здоров'ю пацієнта; в) застосовуватись за згодою інформованого про їх можливі шкідливі наслідки пацієнта. Враховуючи зазначені вимоги до методів медичного втручання, лікарю необхідно вживати всіх належних у таких випадках заходів для відвернення шкоди життю і здоров'ю пацієнта.

Загальні умови медичного втручання

Для застосування методів діагностики, профілактики та лікування необхідна згода пацієнта, який відповідно до законодавства має право на інформацію, що повинна відповідати певним вимогам і надаватись хворому в належний спосіб, не порушуючи його прав. Отримання згоди пацієнта на медичне втручання є здійсненням його конституційного права на особисту недоторканність, і якщо хворий дає таку згоду, то це означає, що він сам свідомо вирішив, що операція чи будь-яке інше медичне втручання необхідне для збереження його здоров'я і життя. Дане положення знайшло своє відображення й у ст. 284 Цивільного кодексу України, де передбачено, що надання медичної допомоги фізичній особі, яка досягла 14 років, провадиться за її згодою (ч. 3), а повнолітня дїездатна фізична особа, яка усвідомлює значення своїх дій і може керувати ними, має право відмовитись від лікування (ч. 4). Відповідно до законодавства (ч. 1 ст. 43 Основ) медичне втручання щодо пацієнта, який не досяг віку 15 років, а також пацієнта, що визнаний в установленому законом порядку недїездатним, здійснюється за згодою їх законних представників.

Обов'язковою умовою медичного втручання є інформована згода пацієнта відповідно до ч. 1 ст. 43 Основ. Необхідною умовою отримання згоди на втручання чи відмови від нього є медична інформація, яка повинна надаватись з урахуванням психо-емоційних і розумових особливостей пацієнта. У даному випадку акцентується увага на здатності пацієнта зрозуміти пояснення лікаря і прийняти своє рішення, на можливості оцінити свій стан і ступінь ризику медичного втручання та альтернативної допомоги, що пропонується лікарем, на необхідності робити вибір і усвідомлювати наслідки прийнятого рішення.

Крім цього, хочемо підкреслити, що така згода має бути добровільною, що означає заборону жодного тиску на хворого, а також можливість відкликати такий дозвіл у будь-який час. Слово "добровільна" підкреслює, що дане рішення не може бути наслідком зовнішнього примусу чи активного переконання будь-кого (навіть лікаря) у необхідності певного спрямування дій. Це має бути лише результатом особистого вибору пацієнта (його законного представника), що ґрунтується на повній інформації про ситуацію.

У невідкладних випадках

Цивільний кодекс України (ч. 5 ст. 284) та Основи законодавства України про охорону здоров'я (ч. 2 ст. 43) передбачають виняток, який полягає у тому, що у невідкладних випадках, коли реальна загроза життю є наявною, згода хворого або його законних представників на медичне втручання не потрібна. Закон не містить жодного переліку невідкладних випадків, які становлять реальну загрозу життю хворого, що дають лікарю право оперувати та застосовувати складні методи діагностики без згоди самого хворого чи його законних представників. Закон закріплює право лікаря без згоди проводити медичне втручання, але лише у виключних випадках, коли зволікання при встановленні діагнозу чи проведенні операції загрожує життю хворого. Вказане законодавче положення доцільно було б деталізувати, щоб уникнути надмірної кількості "медичних справ" за позовом пацієнтів на діяння медичного персоналу. Рішення у таких випадках в ідеальному варіанті повинно прийматись консиліумом лікарів, а за неможливості його зібрати — лікувачем або / та черговим лікарем з наступним невідкладним повідомленням службової особи закладу охорони здоров'я, що варто передбачити на законодавчому рівні.

Також у ч. 3 ст. 43 Основ визначено, що у випадку, коли відсутність згоди може призвести до тяжких для пацієнта наслідків, лікар зобов'язаний йому це пояснити. Якщо і після цього пацієнт відмовляється від лікування, лікар має право взяти від нього письмове підтвердження, а за неможливості його одержання — засвідчити відмову відповідним актом у присутності свідків. Окрім цього ч. 4 ст. 43 Основ передбачає, що у випадку, коли відмову дає законний представник пацієнта і вона може мати для пацієнта тяжкі наслідки, лікар повинен повідомити про це органи опіки і піклування. Хочемо підкреслити, що

лікар повинен надати інформацію хворому про необхідність, мету, варіанти втручання. Лікар повинен проінформувати пацієнта про медичне втручання у доступній формі для нього і намагатись посприяти хворому прийняти рішення, яке у конкретній ситуації було б оптимальним і необхідним для збереження і відновлення життя й здоров'я.

Порядок оформлення згоди чи відмови

Питання оформлення згоди а відмови від медичного втручання у законі чітко не визначено, що на практиці породжує багато проблем. У науковій літературі та у практичній діяльності закладів охорони здоров'я використовуються різні способи закріплення: підписка чи запис в історії хвороби чи в амбулаторній картці, додаток до історії хвороби, заява, що вклеюється в історію хвороби про інформовану згоду, розписка тощо.

У нашому законодавстві немає уніфікованого підходу щодо оформлення згоди і відмови від медичного втручання. В Основах передбачено лише закріплення відмови від втручання, а саме — письмове підтвердження або відповідний акт у присутності свідків. На нашу думку, таке визначення не має особливого практичного значення, оскільки відсутня чітка нормативна регламентація, зокрема підтвердження чи відповідний акт, але які? Таке законодавче положення у практичній діяльності медичного працівника породжує багато колізій і проблем. Вважаємо, що і згоду, і відмову від медичного втручання потрібно оформляти у письмовій формі через закріплення їх у додатку до історії хвороби. Було б доцільним спільними зусиллями медиків і юристів розробити приблизний текст додатку до історії хвороби на згоду та відмову від медичного втручання. Також хочеться підкреслити необхідність закріплення належного порядку оформлення згоди і відмови від втручання на законодавчому рівні, що стане надійною гарантією дотримання і поваги до прав і гідності людини. Зазначений документ повинен позитивно впливати на відносини між лікарем і пацієнтом, сприяти формуванню взаємної поваги і довіри та взаємовідповідальності за прийняте рішення. Такий додаток повинен стати одним цілим з історією хвороби, яка має важливе лікувально-діагностичне, науково-практичне, виховне і, звичайно, дуже важливе юридичне значення.

Наочні приклади

Звертаючись до юридичної практики у сфері медичного права, наведемо приклади справ в аналізованому контексті: в одному із судів розглядалась справа за позовом гр. А. про відшкодування шкоди (матеріальної шкоди у сумі — 287 грн 21 коп. та моральної — у сумі 10000 грн) до одного з лікувальних закладів за неналежне надання медичної допомоги — лікування і протезування зубів. Позивач у судовому засіданні вказував, зокрема, і на порушення лікарем процедури отримання інформованої згоди на медичне втручання. Розглянувши всі матеріали справи, вислухавши пояснення

Закінчення на сторінці 8

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

ДО УВАГИ ПІДПРИЕМСТВ, ПІДПРИЕМЦІВ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

закінчення, початок на стор. 7

Якщо ви бажаєте дати оголошення або розмістити інформацію про свою виробничу, торгівельну та іншу комерційну діяльність, а також інформацію про свою продукцію, автомобільні, побутові чи будь-які інші послуги, які ви можете запропонувати жителям міст і сіл, то звертайтеся до нас і ми про Вас усе розкажемо. Допоможемо стати Вам відомими. Розцінки вартості оголошень пільгові для громадян (в гривнях)

звичайне
до 20 слів
1 раз — 2.00
коли одне і те ж
оголошення
треба повторити
декілька раз:
2 рази — 3.80
3 рази — 4.80
4 рази — 6.80

В рамці
до 20 слів:
1 раз — 3.00
коли одне і те ж
оголошення
треба повторити
декілька раз:
2 рази — 5.80
3 рази — 7.60
4 рази — 9.00

чорний фон до 20 слів:
1 раз — 3.50;
оголошення повторити:
2 рази — 7.00;
3 — 9.00; 4 — 10.00

+ 15 коп. за кожне додаткове слово

Для підприємств
вартість оголошення збільшується вдвічі
Постійним замовникам
ціна зменшується на 10%

Сказання мудрих

Коли ми вирішуємо піти за Христом, наш життєвий шлях раптово змінюється — ми переходимо із царства темряви в Його царство, бо поступали ми за забаганками від спокуси, а тепер прагнемо поступати по Божому, як велить святе Писання.

Коли здається, що простити неможливо, згадай, скільки тобі прощено Богом.

Наповниш Божою любов'ю серце — це буде помітно і на твоєму обличчі.

Бог вас любить так щиро, як вимогливий Батько, прагнучий щоб син був кращим за батька. Полюбить і ви Його, як відданий син найсправедливішому Батькові.

Людина, „проквітнувши” свою гордість, шлунок не розладнає, але переконає Бога, що вона

розуміє, що все Ним і все Він.

Не набирайте так багато справ, щоб за них не вистачало часу на протязі дня помолитися, почитати Біблію і раз на тиждень прославити Бога з одновітряними. Беріться за справи, які на збудування вас і усіх. Годуйте свою душу насолодою творінням добра іншим та щирим піклуванням про їхнє збудування.

Якщо віриш, що Бог бажає тобі тільки добра, зможеш перенести будь-яке зло, бо за смертю зла - воскресіння в Богові, а за безбожністю - пекло.

Право на критику має той, хто має бажання допомогти.

Насіння Слова Божого проростає на ґрунті серця, відкритого Богу

“Вісник малозахищених”

Інформаційна
громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців
“За справедливість”.
Свідоцтво про державну
реєстрацію **КВ № 9485**
від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbz@nh.km.ua

Виходить двічі на місяць (до 20 і до 5)
Розповсюдження газети безкоштовне, а для
передплатників (передплатний індекс **08697**) і
бажачучи купити у роздріб — за пільговою
ціною: по Україні 54 коп.,
по Хмельницькій обл. 50 коп.

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки. Редакційна рада залишає за собою право відбору та редагування надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Банківські реквізити:
р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад. Банк,
м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ
22764531

Програмні цілі: захист інтересів
скривджених, принижених, знедолених і
несправедливо ображених; надання
консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Газета друкується у
ПП “ПАРІ-БРОК”
місто Нетішин
Тираж: **3000** Зам. № 219